

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie lekarza P. Z.

obwinionego z art. 8 Kodeksu etyki lekarskiej, art. 4 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry w zw. z art. 53 ustawy o izbach lekarskich i innych

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 3 lutego 2026 r.

wniosku obrońcy obwinionego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. w zw. z art. 112 pkt 1 ustawy o izbach lekarskich

postanowił:

wstrzymać wobec lekarza P. Z. wykonanie prawomocnego orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego z dnia 6 czerwca 2024 r., [...], utrzymującego w mocy orzeczenie Okręgowego Sądu Lekarskiego [...] z dnia 13 listopada 2023 r., sygn. akt [...], do czasu rozpoznania kasacji

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońcy obwinionego lekarza P. Z. od orzeczenia Naczelnego Sądu Lekarskiego z dnia 6 czerwca 2024 r., [...], utrzymującego w mocy orzeczenie Okręgowego Sądu Lekarskiego [...] z dnia 13 listopada 2023 r., sygn. akt [...], którym:

1. za czyn z art. 8 Kodeksu etyki lekarskiej i art. 4 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry wymierzył obwinionemu karę zawieszenia prawa wykonywania zawodu na okres jednego roku;

2. za czyn z art. 1 ust. 3 Kodeksu etyki lekarskiej wymierzył obwinionemu karę zawieszenia prawa wykonywania zawodu na okres półtora roku;
3. za czyn z art. 28 Kodeksu etyki lekarskiej, art. 41 ust. 1 i 2 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty, art. 24 ust. 1 i art. 25 ust. 1 o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta wymierzył obwinionemu karę pieniężną w wysokości czterokrotnego przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw na rzecz G.;
4. za czyn z art. 26 ust. 1 ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta wymierzył obwinionemu karę nagany.

W kasacji obrońca podniósł zarzuty dotyczące rażącego naruszenia prawa, tj.: art. 6 i art. 117 § 2 i 2a k.p.k. w zw. z art. 112 ust. 1 ustawy o izbach lekarskich; art. 83 ust. 1 pkt 6 w zw. z art. 87 ust. 1 ustawy o izbach lekarskich; art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 568a § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 112 ust. 1 ustawy o izbach lekarskich; art. 433 § 2 w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 112 ust. 1 ustawy o izbach lekarskich. Podniósł także zarzut rażącej niewspółmierności kar wymierzonych obwinionemu za czyny opisane w pkt 1-3 zaskarżonego orzeczenia. Nadto, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k., obrońca złożył wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia wobec tego obwinionego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest zasadny.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Przepis powyższy nie wskazuje wprawdzie przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, jednakże nie ma wątpliwości co do tego, że powinno ono mieć miejsce w sytuacjach uzasadnionych szczególnymi okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla obwinionego nieodwracalne następstwa. Z tego typu następstwami może się natomiast wiązać fakt wykonania kary w relacji do rangi i doniosłości sformułowanych w kasacji zarzutów, przy uwzględnieniu zarazem czasu rozpoznania kasacji.

Uwzględniając treść zarzutów kasacyjnych, należało stwierdzić, że nie przesądzając sposobu jej rozpoznania, na obecnym etapie postępowania zasadne jest wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia i dlatego Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.

[M. T.]

[r.g.]

Marek Siwek